

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut, senest fra 1. januar 2017 og i en forsøgsperiode på 5 år, at ophæve fredningen af ræve, ravne og måger. Umiddelbart efter forsøgsperioden skal der fremlægges en evaluering af forsøgets effekter, for bl.a. at vurdere om det vil være muligt, at ophæve fredningen permanent.
(Medlem af Inatsisartut, Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut, Anthon Frederiksen, Partii Naleraq har fremsendt forslag til Inatsisartutbeslutning om at ophæve fredningen af ræve, ravne og måger i en forsøgsperiode på 5 år.

Indledningsvis kan jeg meddele at gældende bekendtgørelse om fugle giver mulighed for at dispensere fra bl.a. bestemmelserne om jagttider, såfremt der er veterinære, videnskabelige og undervisningsmæssige forhold samt til sikring af kommunikationsmæssige forhold og flytrafikkens sikkerhed.

For eksempel har Mittarfeqarfiit i 2012 for en 5 årig periode fået dispensation til at foretage indfangning og fangst af fugle i Nanortalik, for at sikre flytrafikkens sikkerhed. Tilladelsen blev givet til, at man ved brug af fælder indfanger ravne og måger i Nanortalik med henblik på forebyggende foranstaltninger til nedbringelse af risikoen for kollisioner mellem luftfartøjer og fugle. Således er det i sidste ende hensynet til menneskers liv, heldbred, der begrundet ophævelse af fredning i den nævnte periode.

Naalakkersuisut er i gang med revidering af gældende bekendtgørelse om fugle. Ved revisionen lægges der op til at lave en tilføjelse til bestemmelserne med præcisering af, at Lufthavnsvæsnets eller en kommune efter forudgående tilladelse fra Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug kan gives dispensation til ægindsamling i forbindelse med ravne- og mågeplage ved lufthavne/heliports, lossepladser og dumpe. Dette vil give mulighed for at mindske problemet i ravneplaget områder såsom en losseplads eller omkring lufthavne/heliports. Naturinstituttet opfordrer til at bekæmpelse af måger bør begrænses til gråmåger eller større arter, idet mindre arter ikke udgør nogen reel prædationsrisiko for andre arter.

Sunde ræve i Grønland udviser en forsigtigt adfærd og undgår instinktivt tæt kontakt med mennesker, om end der kan være forskel i graden af menneskeskyhed. Ræve kan ændre adfærd i perioder med længere fødeknaphed, hvor de opsøger byer/bygder, lossepladser og stalde. Fisk, fugle og andre smådyr er deres naturlige føde, men i stalde kan de også angribe og såre eller dræbe får. Dermed udgør ræve en fare for menneskers ejendom.

Ræve ændrer adfærd, når de har rabies. Sygdommen angriber nervesystemet, og i den afsluttende fase viser dette sig ved, at ræven enten

- 1) er stærkt nedstemt, lammet, (også kaldet den paralytiske form) eller
- 2) er manisk aggressiv (også kaldet den furiøse form).

Den mister sin naturlige skyhed, angriber mennesker, dyr og genstande, både virkelige og indbildte, og udgør dermed en fare for mennesker i deres omgivelser.

Rabiesinficerede ræve kan, ved at bide dyr eller mennesker, overføre sygdommen. Rabies er altid dødeligt forløbende, patienter kan ikke helbredes, når sygdommen har etableret sig. Den kan forebygges med vaccination.

Det er hensynet til menneskers liv, helbred og ejendom, der begrundet ophævelse af fredning på ræve. Dette kan jf. § 8 i bekendtgørelse ske efter indstilling til Naalakkersuisut fra kommunalbestyrelsen og distriktslægen.

Naalakkersuisuts holdning er imidlertid, at intet dyr kan gøres til genstand for udryddelse på baggrund af f.eks. affaldshåndteringsproblemer. Der har igennem årene været fremhævet to løsninger på problemet med disse dyr; jagtregulering samt reduktion af tilgængeligt føde, dvs. affald af f.eks. efterladte sælkroppe, fiskeaffald tæt ved havneområder mv.

En hensigtsmæssig affaldshåndtering er en mere effektiv metode til at holde bestandene af måger og ravne nede. I vintermånederne vil fuglene specielt tiltrækkes af områder med let tilgængeligt føde, såsom affald, hvis denne fødetilgang begrænses, vil fuglene sandsynligvis søge andetsteds.

Dispensation til aflivning af fugle, som man har en stærk mistanke om er syg med en smitsom sygdom, kan gives af Naalakkersuisut. Fugle uden tegn på sygdom, eller uden symptomer, må ikke aflives blot med det formål, at skaffe sig af med påtrængende individer. Det er ikke min erfaring, at bortskydning eller fangst af disse fugle har en langtidsvirkning, hvorfor der henstilles til, at fødevarevirksomheder benytter andre metoder.

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut gøre opmærksom på, at der allerede i dag eksisterer mulighed for at regulere fugle og ræve, hvor disse udgør et problem. Dernæst bør man være opmærksom på at skadedyrsbekæmpelse altid har været en kommunal opgave.

Da bestanden af ræve, ravne og måger er store og spredte over et stort areal, er det ikke sikkert at generel jagt året rundt vil have nogen mærkbar effekt på bestandene. Der er risiko for, at problemet ikke bliver mindre i de specifikke områder hvor problemerne er. Der vil være en yderligere risiko for at en generel og intensiv jagt vil afføde et behov for en forvaltningsplan med tilhørende overvågningsprogrammer for at sikre at de berørte bestande ikke kommer under en ønsket størrelse. Naturinstituttet opfordrer derfor kun til at ophæve jagtforbuddet i de specifikke områder, hvor der er en aktuel problemstilling, som f.eks. de to der nævnes i forslaget; fåreholdersteder og Kitsissunnguit. I de relativt afgrænsede områder vurderer Naturinstituttet ikke, at der vil være behov for et stort overvågningsprogram, andet end korrekt udfyldt fangst tilbagemeldinger via *Piniarneq*.

Med disse bemærkninger indstiller jeg forslaget til forkastelse.